

Begrundelse

I februar måned offentliggjordes en engelsk undersøgelse af mælketænder fra 2.000 børn, der lever i nærheden af motorveje. Den britiske undersøgelse fik ministeren til at slå alarm og foreslå en egentlig dansk undersøgelse sat i gang. Spørgsmålet sigter på at få afklaret, hvilke særlige forhold der er gældende for de biler, der kører i Danmark, i forhold til i England, og som tilsyneladende gør, at ministeren ikke finder anledning til at foreslå indgreb på baggrund af den engelske og andre tilsvarende undersøgelser.

Svar (18/12 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Sundhedsstyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Siden artiklen i The Lancet (Vol. 435, 4. februar 1995: »Lead-210, polonium-210, and vehicle exhaust pollution«), som spørgeren henviser til, er der kun fremkommet én omtale af disse radioaktive stoffer i udstødningssgas, nemlig en engelsk kommentar til ovennævnte skrevet af Hamilton E.I., som bl.a. tidligere har skrevet en oversigtsartikel om radioaktiv stråling fra jordoverflader. Der er igen tale om et letter: »Polonium-210 og vehicle exhaust pollution«, The Lancet, Vol. 345, 8. april. Heri imødegås Henshaws antagelse om, at det polonium-210, han fandt i undersøgelsen, stammede fra bilers udstødningssgas. Hamilton anfører, at den røde sandsten, M5/M6 er bygget på og af rundt om Bristol, er særlig rig på uran og radium, samt at leret i jorden ved M25, som vejen er bygget på, og som er brugt til mursten til bygningerne i området, indeholder tre gange så meget uran som engelsk granit i gennemsnit. Det er ifølge forfatteren derfor mere sandsynligt, at den målte polonium-210-aktivitet stammer fra radioaktivitet fra jordpartikler fra lokaliteten end fra biludstødning.

Sundhedsstyrelsen kender ikke til undersøgelser om forekomsten af polonium-210 og bly-210 i brændstof til biler. Det er velkendt, at radioaktiviteten i jorden også i Danmark varierer fra en geografisk lokalitet til en anden.«

Spm. nr. S 665

Til arbejdsministeren (4/12 95) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Hvad er baggrunden for, at betaling for transport – kørepenge m.v. – omregnes og indgår i timeopgørelsen ved ledighed?«

Svar (11/12 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Udgangspunktet ved opgørelsen af overskydende timer i forbindelse med ledighed er, at al lønnet arbejdet indgår i opgørelsen.

En arbejdsgivers godtgørelse af lønmodtagerens egentlige transportudgifter indgår ikke i opgørelsen, idet denne betaling ikke er relateret til arbejde udført af lønmodtageren, men alene skal dække lønmodtagerens faktiske udgifter i forbindelse med transport. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis arbejdsgiveren refunderer lønmodtagerens udgifter efter regning.

Ud fra samme betragtning medregnes skattefri kørselsgodtgørelse udbetalt i overensstemmelse med Ligningsrådets regler herom ikke i opgørelsen af overskydende timer.

I situationer, hvor arbejdsgiverens betaling af kørselsgodtgørelse, kørselstillæg, vejtidbetaling eller lignende udgør en egentlig skattepligtig aflønning for tid anvendt til transport, f.eks. hvor der betales for tid anvendt til kørsel mellem arbejdssteder, skal beløbet som udgangspunkt – eventuelt efter omregning – medtages i opgørelsen.

Omregning af det udbetalte beløb sker, såfremt det ikke er muligt at kontrollere den anvendte tid. Beløbet omregnes til timer ved hjælp af en omregningsfaktor (p.t. 113,74). I tilfælde, hvor den anvendte tid er kontrollerbar, f.eks. hvor arbejdsgiveren kan bekræfte oplysningerne om tidsforbruget, vil det oplyste timestal indgå i opgørelsen af overskydende timer. I forbindelse med betaling for vejtid og lignende vil den anvendte tid typisk være ukontrollerbar.

Efter gældende praksis medregnes udbetalt skattepligtig kørselsgodtgørelse/kørselstillæg i opgørelsen, hvis beløbet mindst svarer til den normale timeløn.